

Om guder og mænd

Så smuk - og så ond
Af Bjarne Nederby Jessen

Hvis du har lyst til at se en poetisk, meget smuk, men også dramatisk film uden voldsom action, skal du se "Om guder og mænd" lavet af den franske skuespiller og instruktør Xavier Beauvois. Weekendavisen skrev om den: "en af de hårdeste og smukkeste i nyere tid" - og jeg kan kun give anmelderen ret.

Under borgerkrigen i Algeriet i 1990'erne lever på et kloster syv franske munke i fordragelighed med landsbyens fattige muslimer, som de blandt andet hjælper med lægebistand. I 1996 bliver der voldsom ballade, da nogle stærkt ekstremistiske terrorister beordrer alle udlændinge og ikke-muslimer ud af landet. Det betyder, at munkene må overveje, om de skal flygte og dermed forråde

deres kald - eller blive på klosteret og gå den visse død i møde. De gør det sidste, men må først igennem en afklaringsperiode. Filmens højdepunkt er for mig nadverscenen med underlægningsmusik af Tjajkovskijs "Svanesøen", hvor vi ser de enkelte munkes ansigter lyse af forklarelse. De har taget deres beslutning: Vi har et kald og det følger vi.

I en anden meget stærk scene følger vi en samtale mellem en katolsk munk, lægen, og en muslimsk pige. Her bliver religion og tro foldet ud med nogle jordbundne og konkrete synsvinkler omkring forelskelse og kærlighed. I en tredje scene dukker en gruppe bevæbnede mujahediner (hellige krigere) op hos munkene og kræver at få udleveret klostrets læge, så han kan behandle et par sårede krigere. Lederen af munkene, Christian, nægter. Han nægter at lade sig kue og insisterer på at følge sin tro og sin 'aftale' med Gud. For at understrege sin stilling citerer han en passage fra Koranen, der beskriver kristne og muslimer som brødre i ånden. Lederen af mujahedinerne fuldfører sætningen, og på denne juleaften giver de to hinanden hånden, inden terroristerne trækker sig tilbage - for denne gang.

Jeg valgte at se filmen sammen med min litteraturkreds, og jeg noterede mig de spontane kommentarer umiddelbart efter filmen: "Meget smuk film, flot skuespil, stor kunst", "Kristen tro i praksis", "Meget gribende, dejligt tempo, mange kloge ord", "Meget smuk film, der præsenterer Jesu kald. Kærligheden driver", "Lidt langtrukket ind imellem, men gav tid til eftertænksomhed. En meget mediativ film." Begejstringen var altså stor, og jeg deler begejstringen.

Det er en film uden den store 'action', men den er fyldt med indre drama, og dermed er den handlingsmættet. En film med mange sceneskift fra de syngende og bedende munke i klosteret og deres lægelige indsats over for lokalbefolkningen og så til truslerne fra terroristerne. Det giver ofte sceneskift fra det blide og i nogle tilfælde idylliske og poetiske til det mere voldsomme, noget der ikke mindst opleves i lyden. Disse skift fra meget stille scener til de mere højlydte har en stærk virkning på tilskueren. Filmen har blandt munkene nogle meget spændende typer, og der er tale om stor skuespilkunst. Virkelig en seværdig film, som jeg glæder mig til at se igen.

Filmfakta

Des hommes et des dieux - Frankrig 2010 - Instr.: Xavier Beauvois - Manus: Xavier Beauvois og Étienne Comar - Medv.: Lambert Wilson, Michel Lonsdale, Olivier Rabourdin, Philippe Laudenbach - 122 min. - Dansk biografpremiere d. 7/4 2011 og på DVD d. 14/2 2012 - Udlejning / pressebilleder © Camera Film

Links

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=7825&area=2>

http://www.nytimes.com/2011/02/25/movies/25gods.html?_r=0

<http://www.spiritualityandpractice.com/films/reviews/view/20804>